

Giá bán nhứt trình AN-HA
Trọn năm.....5400
Sáu tháng.....3 00

Giá bán riêng nhứt trình L'APPEL
Trọn năm.....6300
Sáu tháng.....4 00

Giá bán chung hai bên
Trọn năm.....10300
Sáu tháng.....6 00

AN-HA-BAO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGU DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles
Tung-ly kiêm Chủ-bát: TRẦN-ĐẤT-NGHĨA
NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG—Boulevard Delanoue—Cantbo

Những bài gởi đến không đăng lên báo được thời không lẽ trả lại, xin các ngài lưu ý.

Về việc mua bán hay là mua nhứt-trình hay là gởi bài đăng báo xin đề thơ cho M. TRẦN-ĐẤT-NGHĨA

Lúc mua báo xin các ngài chiếu cố, gởi số tiền luôn, bốn-quán lấy làm thăm cảm.

SỞ VONG CỦA DÂN

Miêng Hậu-Giang xứ Namkỳ

Liên tiếp mấy số 265 266-267 trong tháng Mai và Juin 1922, báo có bản các điều lợi-hại về con đường xe lửa chạy miêng Hậu-Giang. Nam kỳ trực tiếp với con đường xe lửa Mytho giúp đến kinh-lô Sài-gòn. Điều lợi-hại hiển-nhiên trên Chánh-phủ dưới dân cư bốn xứ thấy đều thấy rõ. Song cuộc làm đến nay vẫn còn duy-tri chưa nhứt định; con đường Sài-gon-Battambang với con đường Mytho-Bà-chiêu, dự luận còn phân-phân bất nhứt, chưa át được khối công đầu tiên ở ngã nào?

Báo-báo là một nhà ngôn-luận ở miêng Hậu-giang lại chính nơi bốn-báo dạy đã cho phe đề dự luận về cái vấn đề này là một sự vớ vẩn của dân cư miêng Hậu-giang, nên chỉ dẫn tái bút đó là thuyết lại trước cũng chẳng phải là nhậm tại chân mắt chữ độc giả. Sở dĩ dân cư miêng Hậu-giang gãi nổi ba phần, nhưng mà cái hi-vọng trong bốn xứ chưa thỏa được, thì dân cư vẫn còn nhậm-nhở trong lòng ngày đêm.

An-Hà

Hoàn hải tàn văn

MỘT CÂY BÈN SÁP CHÁY ĐANG 1.800 NAM

Một hiện báo "La Chicago Tribune" ở xứ Hoa-kỳ đem tin rằng: vì việc kỷ-niệm cho kếp bất có danh Caruso, hội Co-quá ở Niuen-do (New-York) xứ Hoa-kỳ có gởi công tại nhà thờ Notre-Dame ở Penpei (Y đại-Li) một cây đèn sáp to lớn nặng tới 1.000 kilô có chạm trở kiêu về theo điệu H-lap và rơ-mân. Đèn sáp này cao được 16 mét được 5 mét, dưới gốc vòng tròn đi được 5 mét, trên ngọn được 10 ponce giá là 3.750 đồng dollars.

Đức-giao-thánh Vamutelli tính mỗi năm chính ngày là "các thánh tâm" từ thì dời lên 24 giờ. Như thế tính ra cây đèn sáp này cháy trong 1.800 năm mới hết.

MỘT XƯỞNG MÁY LỚN LÀM GIẤY NHỰT TRÌNH

Hiện nay xứ Tenne-Niue (cũ-lao của Anh-Quốc cai trị tại nước Mỹ) đã sửa soạn tổ-chức một cái xưởng làm giấy rất lớn, mỗi ngày có thể làm được 400 tấn giấy để cung-cấp cho các sở làm báo bên Âu-Châu và Mỹ-Châu. Chương trình xưởng này đã đề vào cho Chánh-phủ Terre-Nouve phê chuẩn. Ng e đầu vốn xưởng này độ đến 18 triệu đồng bạc (dollars). Chánh-phủ Anh-quốc có hứa trợ cấp cho nửa phần tiền còn thiếu bao nhiêu sẽ vay bên nước Hoa-kỳ và nước Anh.

Chiều bửa 30 đã nghe tiếng pháo nổ liên liên tiếp trọn đêm đến 5,6 giờ sáng ngày mồng một, lúc bấy giờ tiếng pháo lại nghe ra càng dữ dội thêm lên. Bụng này dần dần bắt tiếng pháo, trông radang thấy rất sập trề, người lớn áo đẹp quắc xinh tiếng guốc lộn tiếng dầy, đồ tây xen đồ ta, động cưỡi pha đơng nơi, kẻ xuống người lên với guốc tuôn tặc họ hàng trong này Nguon-thắng. Lại có một bọn ca nhi tiếng kèn lu-oi, thêm có một gã mang "mặt-dạ" vào mỗi nhà chủ lễ tân niên. Tục này có nhiều nhà chẳng chịu hoang nghinh làm cho "mặt-dạ" phải lủi lủi sang qua nhà khác...

Ngày hôm nay, tuy nhà nước chưa khởi các cuộc chơi, song mọi nhà đều nghỉ ngơi rước xuân năm mới.

Ngày mồng 2 (17 Février)

6 giờ rưỡi chiều, nhà nước mở cuộc hải-bông tại tại Casino Leopold cho nhơn dân xem chơi, kể 8 giờ đi rước lễ có nhạc Triều-Châu xếp vào, qua 9

Ngày mồng 3 (18 Février)

Ngày mồng ba canh ngày mở các cuộc chơi lễ. Khắp Châu-thành đều có dựng cờ thút là rước đại lộ Delanoue, Sainteoy và cầu tàu lục-lĩ h cỡ treo rất đông đặc. Chỗ này là chỗ bày các cuộc chơi leo-dây, thợ-thùng, cap-bội nhấp-cá, thả kẻo, thả vịt v.v.v. 7 giờ rưỡi sớm mai mở cuộc đua xáo về họa ảnh và chụp ảnh. Nơi nhà công-sở Lang Tân-an sở tại từng lần tái làm phòng để trưng các tranh tượng trong cuộc đấu ở thang lầu bước lên thấy treo

KHÔNG CHƯA LIA NGƯỜI THƯƠNG
Có hai vợ chồng kia, chồng tên là Harry Devine vợ là Stella Zolich sống ở miền với một nhà họ ở tại Philadelphia.

Nàng Stella vì quá yêu chàng H. Devine nên chẳng dám để người khác mà bỏ nàng quyết cùng chàng sống đồng ghen đồng sang thạt nóng quan đồng quây, nên nhà mới dùng thuốc độc mà thoa nơi mà rồi ông chàng Harry Devine mà hun một cách rất tàn-triệt. Ké chẳng bao lâu cả hai đều thối thào độc mà thối hết một lượt.

Thật là: khởi tình rất nặng, xưa nay mấy ai vì tình mà làm cái chuyện kỳ như nàng Stella Zolich này vậy?

VỊ THUỐC XƯC HANG

Một vị Lương-Y ở xứ Norvège mới tìm được một vị thuốc ngâm rắng rất thần hiệu. Ngai nói những người đau rắng nên dùng quế mà ngâm thì được hết.

Quế thường có những chất dơ đau nhơn, chất dơ thấm vào gân thì sự đau phải dứt bớt. Vì lại ngâm quế cũng không hại chi cho thân-thể, tuy vậy nên dân rắng mà dùng đến quế để ngâm thì cũng là một cách dân tiện và thần diệu vậy.

LỄ TẾT TẠI CANTHO

Thứ ba một bức hình về cái nhà chợ Cantbo của M. Nguyễn-chí-Tùng vẽ, bắt pháp tinh thần xem ra thật làm công phu, không kém chi hình chụp. Ké đó một cái giá rất rộng dài gặt đầy những hình to hình nhỏ toàn là hình chụp chọn-dùng và phong-cảnh trong xứ Cantbo. Đây là của nhà Photo de l'Appel: Trần-văn-Sao thợ chụp hình có danh ở Cantbo. Chúng ta chiếu phong-cảnh rất đẹp bằng các ảnh phong-cảnh ở Tô-ai-si-quố (Suisse) và. Trờ lại và, bước thì thấy treo đầy nơi vách những hình của nhà Photo-nouvelle cũng ở tại Cantbo. Lớn nhỏ đến ước được 10 không tính về chọn-dùng về phong-cảnh, đủ các thứ giấy thứ màu của nhà Photo-nouvelle chế họa và khéo lựa nhiều ảnh xinh tươi mà chụp xem rất ngoạn-mục. Nhà Photo-Nouvelle này mới được của ước vài năm nay, song chụp hình rất thiện nghệ tiếng khen khắp nơi. Nó gần qua thì có 12 không tính hình của Lý-Điền thợ khách

đem vào một thứ giấy láng nhơn. Lớn bức hình ra căn lớn thấy bày đầy những hình vẽ, hình thêu, v.v. người vẽ hình ông Poincaré, ông Millerand, ké vẽ hình ông Maurice Long, ông Hồ-quang-Trứ, ké vẽ di ảnh quan chủ ở ở Cantbo, nhà hàng Buzacalov, Collette Casthe, người vẽ chợ Trầu, vẽ di ảnh, trái thơm, trái dưa bầu v.v. có một tấm "Thập bác bửu đồ" vẽ đồ hình: từ sách chầy, là bài vào bề mặt và bề trái, từ giấy-lấp, giấy thêu thào, vẽ tàu, sách chữ nho v.v. lại có vẽ từ Nam-trung-nhứt-Báo số ngày 13 Novembre 1922. Xem đến đây có lẽ hay cũng khá khen mà không thể hình người đơng, vì người vẽ "Thập bác bửu đồ" đây chỉ lo vẽ tới mà chẳng nghĩ lại từ Nam-trung nào mà đề ngày 13 Novembre 1922?? Nam-trung nhứt báo là một hiện báo ở Sài-gòn đã nhập làm một với tờ Lục-linh Tân-văn ước được hai năm rồi, cho nào có xuất bản riêng lúc này ở đâu mà đề Nam-trung nhứt báo 13 Novembre 1922-?? Hay là tấm "Thập bác bửu đồ" này đã vẽ 3, 7 năm trước, ngày nay lấy ra sửa ngày lại rồi đem đi đấu, song sửa ngày mà quên xét coi tờ báo mình vẽ khi xưa ngày nay trở nên thế nào? Và lại đề thì họa nghệ kỳ này, bản hội dạy họa phong cảnh, di ảnh, ở G. I. o, thế mà người vẽ "Thập bác bửu đồ" này lại đem một hiện báo ở Sài-gòn vào thì chẳng là ngoại đồ rồi đó? Khó thay! Cái điều vẽ của nhà ta còn khiêm hể tự tưởng thạt là! Một cái lực hành cao lớn, ba cái đầu bít, 1 cái đầu chó, nân bằng dất sét rất khéo đó! Nhỏ rồi cá g phoi khô không hãm chín ngoài sơn phết và tô hồng hoa, xem qua ai cũng ngỡ là lực bình bằng sành bằng kiêu. Đâu đó cũng vậy, nhiều người nào ai có tưởng

là làm bằng đất bao giờ? H. I. trái cau ương lên 9 cây, và nhiều khuôn hình phong-cảnh xứ Tràm-cơ của M. Nguyễn-quan-Côn chụp đem đấu và các món nói trên đây. Một bộ kỳ trả làm bằng giấy, chén và bình tích sơn phết vẽ với xem ra như đồ kiêu của M. Nguyễn-văn-Dược ở Tân-phong (Methu) chế làm ra và bán hình bằng đất rất khéo. Ngai gài còn đồ thêu của Nữ-học-dưỡng Cantbo, của lịch ái M. Tri Huyền Tây và lịch ái M. Trầ-minh-Lý đem bày nhiều kiêu rất đẹp. Đồ đem đấu cũng còn nhiều món khác nhất là đồ vẽ bằng viết chì bằng mực, bằng nước sơn, của M.M. Pierre Trương-công-Dại, Rệp coiffeur Nguyễn-chí-Ninh, Lê-ngọc-Bầu Lê-quang-Tinh, Dương-thế-Khải, Hồ-văn-Tú, Hứa-phùng-Chấn, Lưu-vinh-Thạch, Trần-thiện-Điêu, Lâm-thiện-Hử, Lê-văn-Sở, Hồ-văn-Lái, Trương-tấn-Ngân, Huỳnh-quan, Hiền Dương-ngọc-Khải, Phạm-bá-Dại, Giang Hương-Tam, Tạ-quang-Mậu, v.v.

Khi bán hội tế tự đã mở M.M. Brasey Phó-tham biện làm Hội-trưởng, Valéry quan Bảng khoán bách-phán, quan Trang sư Vivies, quan Hội đơng quân hạt Võ-văn-Thom, H. h phu nhơn Lebrun, hinh phu nhơn Brasey, hinh phu nhơn Millois (hinh phu nhơn Vivies, các vị khác xét xong cuộc rồi ban phán thưởng như sau đây:

VỀ VIỆC CHỤP HÌNH

Phần thưởng hạng nhứt A: Trần-văn-Sao... 20\$ Bằng cấp hạng nhứt.
Phần thưởng hạng nhì B: Photo-Nouvelle... 20\$ Bằng cấp hạng nhứt.
Phần thưởng hạng nhì C: Lý-Điền... 10\$ Bằng cấp hạng nhì.
Giấy ban khen: Nguyễn-quang-Côn Bằng cấp thưởng.

VỀ VIỆC VẼ HÌNH

Phần thưởng hạng nhứt: Nguyễn-chí-Ninh 20\$. Bằng cấp hạng nhứt
Phần thưởng hạng nhì: Rệp coiffeur 10\$. Bằng cấp hạng nhì.
Phần thưởng hạng nhì: Lê-ngọc-Bầu 10\$. Bằng cấp hạng nhì.
Phần thưởng hạng nhì: Lê-quang-Tinh 10\$. Bằng cấp hạng nhì.

Giấy ban khen: Hồ-văn-Tú
Giấy ban khen 2: Dương-thế-Khải
Giấy ban khen 3: Nguyễn-văn-Huệ

VỀ PHONG CẢNH

Phần thưởng hạng nhứt: Trương-công-Dại 20\$. Bằng cấp hạng nhứt
Phần thưởng hạng nhì: Lê-văn-Sở 10\$ Bằng cấp hạng nhì.

Giấy ban khen: Tạ-quang-Mậu
VỀ HÌNH CHƠI ĐÓNG

Phần thưởng hạng nhứt: Nguyễn-chí-Tùng 20\$. Bằng cấp hạng nhứt.

NĂM HÌNH BẰNG ĐẤT

Phần thưởng hạng nhứt: Nguyễn-quang-Côn 10\$. Bằng cấp hạng nhứt
Phần thưởng hạng nhì: Nguyễn-văn-Dược 10\$ Bằng cấp hạng nhì.

7.369	9.581	9.770	6.601
4.256	35	2.178	0.254
10.456	11.023	2.290	4.071
7.159	14.764	1.215	16.800
9.395	18.530	6.415	1.054

Hài đàm

Sao chửi mọc ban ngày

Mới nghe qua tựa đề cho lời tôi là lời huyền-hoặc; nhưng kỹ xét thì mất muôn người đều thấy rõ, dấu chẳng đặng mắt thấy, thì cũng tại nghe chữ chẳng không. Bấy lâu đã lắm ông thương hại cho những kẻ nhẹ bóng và nên bày nhiều tiếng như: Hà-dông sư từ hống; gà mái gãi trư, nay tôi chẳng phải thấy thiên văn, song xin chữ quý vị độc giả cho phép tôi chỉ cái SAO CHỐI mọc ban ngày, tưởng cũng là một điểm lạ đầu xin quý độc giả một tiếng cười thắm cũng đủ vui cho soạn giả vậy. Sở là có hai vợ chồng già kia, đêm ne chẳng ta vì bận nên vui chơn quên phước việc nhà đến chừng như lại cái sự viên du, đến sao từ trở bước về đến nhà thì gà gáy canh tư. Sư từ hăm hừ nhưng cũng rở hai hên láng giếng đang an giấc điệp, hừng đông gà trống còn nằm trườn mền chom một đồng, gà mái ngửa cổ mới cất gáy; Đêm đục ló nào??? sáng ngày pho pho!!! Gà trống gừm mình công gáy theo: làm sao cùng ban!! mà rỏ dung cho!!! Bỏ qua một chấp mặt trời lên cao ngậy vào còn thấy nằm trườn mền kinh mĩ, gà mái chuyển này không thêm xáy nữa xách CHỐI vào mới to nhỏ cùng còi g: lừng này mà anh chưa chịu dậy đúng điểm tâm, chủ chẳng hi vọng chi ngờ là Sư từ quý vị: cên sái si chơi nời, lura ray nghĩ không làm việc để cho người ta ngó trư chửi không đặng SAO??? Chừng như chẳng ta lờ kiê lờ cười nín hơi

NGỘC-THUYẾT xưa chửi dạ bị đã am lượng, ray chửi nhứt CHỐI đem loạn đại...

Đó quý vị độc giả thử nghĩ coi có phải là: SAO CHỐI MỌC BAN NGÀY chăng???

Kim dít-Vàng

Biên ngà nào?

Xen báo "Thư-Nghiep" số 699 ở Bách kỳ có ttiật một chuyện rất kỳ xảy ra dưới chiếc tàu "Yunnan", vậy xin thuật lại đây cho độc giả nghiệm thử duyên cớ:

M. Ao-Hoc-Tsane kêu là Tông-nam-Lý là một khách-trú buôn bán lớn làm

chủ một nhà máy gạo lớn ở tại Italy, ngụ tại phố Tonkinoise Haiphong lại có tiếng là tay cự phách, ngày 5 Fèvrier rời đày Tông-nam-Lý và con trai và là Ao-Tcheng-Ku quá giang dưới tàu Yunnan từ Haiphong về Trung-quốc được thăm xứ sở.

Khi tàu gầu đến Bắc-Hải lúc 8 giờ sớm mai, sạp khi ăn lót lòng rồi thì Tông-nam-Lý vào phòng ngủ, chừng quá 11 giờ tàu đến Bắc-Hải là nơi phải lên bờ thì Ao-Tcheng-Ku vào phòng kêu cha thức dậy đi lên, té ra là cha đi đâu mất kiếm khắp nơi mà không có. Làm cho Ao-Tcheng-Ku phải đi tàu trở lại Haiphong mà tìm cha song đến nay cũng chưa ra mới mang gill

Mới vào phòng lúc tàu đang chạy ngoài biển mà biển quá nào? lạ thật! Thấy năm Cụ

THỜI SỰ

Giá bạc

Thứ sáu... ngày 16 Fèvrier..
Thứ bảy... ngày 17 Fèvrier..
Chủ nhật... ngày 18 Fèvrier..
Thứ hai... ngày 19 Fèvrier..
Thứ ba... ngày 20 Fèvrier.. 4 50
Thứ tư... ngày 21 Fèvrier.. 8 45
Thứ năm... ngày 22 Fèvrier..

Giá lúa

Lúa chờ đến nhà máy mới tạ 100 kilos là:
Thứ sáu ngày... 16 Fèv...
Thứ bảy ngày... 17 Fèv...
Chủ nhật ngày... 18 Fèv...
Thứ hai ngày... 19 Fèv...
Thứ ba ngày... 20 Fèv... 4 90 à 4 95
Thứ tư ngày... 21 Fèv... 4 95 à 5 05
Thứ năm ngày... 22 Fèvrier..

Cantho

HẠT GIUP HỘI ĐẤU-XÃO

Đêm 19 Fèvrier, tại Casino Cantho hai đấu-xảo có bảy cuộc hát bội Annam để góp tiền chi phí trong các cuộc đấu thưởng. Bọn Tàu-phước-ban của M. Lý hát giup, chọn thủ tướng "Vô-tam-Tư" làm chủ đạo kép xứng vai làm tướng xem rất đẹp.

Đêm đó có mấy ông thấy các ty các sở và thiên hạ ở Châu-thanh tựu đến xem rất đông.

LỪNG-VỊ TẾT - SAY RỒI....

Ngày 17 Fèvrier mồng 2 Tết, tại làng Thới-an-dông (Cantho) tên Lê-văn-Dông ăn uống say sưa ra ngồi kéo c... ngồi ngay cửa cái tên Nguyễn-văn-Giân mà dái. Chấn thấy việc trái phép đầu năm bèn bắt lỗi tên Công. Công dúi eo rồi xách dao rước chém tên Giân, Chấn

chạy vượt khỏi, la tiếp cứu thì báo của có tên Nguyễn-văn-Ngôi và Lê-văn-Hiến chạy đến bắt tên Công. Đang lúc hung Công chẳng kè là ai, tại sông cấm dao chém luôn tên Ngôi và tên Hiến bị vấp; song may vấp chẳng mấy trọng. Chừng tri hô ai cứu lưu đến ná tróc tên Công và giải nội vụ đến Tòa.

DANH LỘN

Ngày mồng 2 Tết (17 Fèvrier) tại làng Phú-thứ lúc 2 giờ chiều tên Nguyễn-văn-Giáo vì gây gỗ với Lê-thị-Hàn rồi xáp đánh nhau. Con thị Hàn là thị Huệ nóng lòng vì mẹ vào tiếp cứu bị tên Giáo đánh luôn - Lang bắt rồi vu tra xét giải đến quan Biện-Lý Cantho.

HẠI VỊ PHẢO TRE

Càng mồng 2 Tết tại làng Nhơn-nghĩa (Cantho) tên Châu-văn-Thân 3 tuổi thấy pháo tre của ba nó mua để trên đường thờ, hèn lấy một cây cầm tay lên vò bộp mà dúi.

Ruổi vì không ai hay, nên dứa nhỏ này bị tét bàn tay xem rất ghê gớm. Chờ nó vào nhà thương hó thuốc.

Ấy công bởi cha mẹ nó lơ dĩnh nên ra cớ đời.

BÀM CHÉM CỎ THƯƠNG TÍCH

Trông đêm 1 Fèvrier 1922, ăn trộm đến ruộng của tên Lê-công-Khanh ở làng Đông-lợi các và đập hết một khoảnh lúa. Rạng ngày tên Lê-công-Khanh hay bèn kêu tên Nguyễn-văn-Hiến đi kiểm antrộm với mình. Hai người lần mò theo dấu tới nhà tên Bầy ở làng Tân-quới giáp ranh. Vô nhà nhìn được lúa bèn tri hô và áp lại bắt tên Bầy. Tên Bầy chống cự rằng chẳng có ăn trộm lúa của ai, ấy là lúa của nó mà thôi. Đòi eo xô đẩy đánh nhau, tên Bầy giửt dao chém tên Khanh và tên Hiến nên bị vấp nặng.

Lang giải đến quan Biện-Lý Cantho. Bầy bị đem còn Khanh và Hiến đều đem về nhà chữa trị.

AN TRỘM HAY LÀ THỦ OÁN?

Tên Lê-văn-Sưu ở làng Thới-An Cantho trong đêm 6 Fèvrier có 2, 3 tên ăn trộm "???" theo lối tên Sưu thì eo lè bọn này là thuộc "10". Bọn này lên vờ rau của tên Sưu xum xum nhai nhỏ rau đem bỏ dưới sông, rồi động nhà cho Sưu ra nời vừa đến vườn rau bị bọn họ áp lại dứa đâm dứa chém nhiều vết, nhứt là cái vết nơi bụng làm cho lòi ruột thấy mà ghê. Chém Sưu ngã xuống rồi chúng nó đâm dứa chạy trốn. Chừng ai này hay đến cứu tên Sưu và chở đến nhà-thương. Nghe đầu tên Sưu biết mặt dứa đâm dứa đâm khai ra và bắt được nó rồi.

Séttrăng

HỎA TAI

Hừa 17 Fèvrier "mồng 2 Tết" lúc 6 giờ rưỡi tối, tại Châu-thanh Séttrăng gần chùa An-bôn, tỉnh lỵ lura phát cháy xóm nhà lá đường đi Phụnghiệp, nhờ sức cơ hột lập và cơ mà tà cùng thiên hạ tận tâm cứu chữa, chẳng chỉ xóm nhà lá đồng dao này phải bị ngợp lửa hồng thiên hạ; song 16 công nhà phải hỏa-tai sát hại.

Một cái thắm trạng ai thấy công mỗ, lòng vì một trẻ ước 9, 10 tuổi ngủ trong mùng, lúc hoảng-hốt cha mẹ nó quên kêu con đem ra, để cho trẻ chết thiêu về ngọn lửa.

Chưa rõ được bởi đâu mà sanh duyên cớ. Các sự hư hao phỏng tính chừng 3000\$. An kết!

Long-vạch-Thủy (lại cáo)

Tràvinh

THẠCH-SANH TÀI THỂ !!!

Tại Tràvinh có một tên dân Cao-man (thỏ) tục gọi là thảng Phèn, trạc chừng 30 tuổi, hình thù kích-cợp, cao lớn dĩnh-dan, mũi da đen trầy, nháy hay chạy giỡn, cho đến đôi hai ba lũng hiệp lại có súng ống mà hần hần công không được. Nó chạy mau như tên, cho nên bắn không kịp.

Trong tuần tháng 11 Annam nó phá tán chừng làng gần chùa "phước" như là dực cơm gạo, bánh hàng dặng uả ăn một hai khi bắt con gái của người ta mà công chạy. Bởi nó bị thiên hạ truy tầm cho rên trốn trong bụi-bờ gai-gốc, hễ lả dưới bang-hổ, dực được rồi đem về đó mà xơi.

Trong lúc đó những bộ hành, nhứt là, chừng nhà ở gần chỗ nó hay leo húc h thỉ ai ai nghe đến là ang Phèn đều kinh râm tán đởn. Có người bị họ nói gạc cời mà cũng thất sất.

Chàng và 11 làng hóm bắt làm cên ra không được, đòi con chi không rồi mới tên ra lấy lượng tên hương quân thổ ở Thanh-lý. Hương quân binh-lính tuy bắn thì công lớn bắt phụ thể, hòng muốn la, chẳng dè Phèn tu không dừ như nười lác, lại lấy quí xin ăn đồ dợ, rồi ra rồi ợt. Hương quân cho ăn ba hột, rồi báo quan tới ná tróc tên Phèn.

Cũng là Thạch-Sanh, nhưng mà Thạch-Sanh này làm ác, cho nên phải bị ở ngục.

Bán

1 cái xe hơi Hudson, 6 máy, 7 chỗ ngồi, còn mới tinh dao.

1 cái xe hơi Buick, 6 máy, 7 chỗ ngồi, còn tốt, giá là 1.500\$ (C).

Ai muốn mua do nơi bằng: Garage T. D. NGHIA - CANTHO-VILLE

GARAGE TRẦN-DẤT-NGHĨA

Cantho - (Cochinchine)

SỬA CÁC THỦ MÁY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy, máy may, máy viết chữ, máy nói, tủ sắt, v.v.v.

Công việc làm kỹ lưỡng, mau mà giá rẻ.

Có trữ bán vô tuổi xe hơi, xe kéo và xe máy, máy may hiện Singer và xe kéo mới.

Dầu nhớt, dầu sống. Bộ phụ tùng xe hơi và xe máy v.v.v.

Lành làm sườn nhà và hàng rào sắt.

Tại hãng có sẵn xe hơi để cho mượn đi chơi, công bao đi xe. Giá định nời luôn luôn.

CAFÉ RESTAURANT

Hing Hing

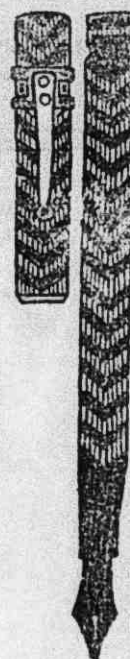
Gần nhà hội làng Tânan

Kính công quý ông và quý thấy, tôi mới lập nhà hàng bán cơm tây, bán lẻ từ món par plat) ăn một nời thì tính tiền món này, tiệm tôi nấu đồ anngon kỹ lưỡng sạch sẽ, ban ngày đồ ăn khác ban đêm đồ ăn khác, có làm đồ thứ bánh tây, hoặc có đám tiệc chi thì tiệm tôi công bao lãnh mà nào.

Vậy quý ông và quý thấy có đi Cánh-thor xin đến tiệm tôi thì tôi sẵn lòng tiếp rước.

Giá rẻ !!! Giá rẻ !!!

KINH CÙNG QUÍ-VỊ RỒ:

Bổn-hiệu mới tiếp dặng một kỳ viết đẹp theo từ "Porte-plume à réécriture" à remplissage automatique, có a rai bằng metal nickel đẹp lắm, không thua gì các hiệu khác.

Giá định bán rẻ, nó rầy.... 0\$60

Ai mua nhiều về bán lại 12 cây, giá chà là.... 0\$60

Thứ viết này không phải xấu mà bán rẻ, công là viết của các sư ng Langsa gởi qua, nếu giữ giữ kỹ càng thì cũng dùng lâu dặng.

Kỹ rầy lại không bao nhiêu; như Quí-Vị cầu dùng viết thư đến nua mau mau kéo hết.

Xin để thư và mandat cho:

M. Trần-dất-Nghĩa
Quản-lý An-Quán An-Hà Cantho.

TÌNH DUYÊN TÁI HÔI

SOẠN GIẢ

THÁI-TUONG-LONG - (CANTHO)

(TIẾP THEO)

— Sao coi bộ công luôn dữ vậy? Bạ-Tĩnh bới dúi ba tiếng không nghe vớ trả lời, chẳng lên tiếp nói: tôi cũng biết đêm nay ở nhà nàng trông đợi; song ngặt vì chiều hôm qua tôi đang đi chơi, thỉnh lnh xây gặp anh thông-Thủy ở Mỹ-tho ngồi xe hơi cùng 3, 4 thấy nữa, tình đi chơi Long-hải. Anh thông-Thủy vẫn là bạn học cùng tôi thuở nhỏ, lâu ngày gặp mừng nhau quá dúi, giắc vô nhà-hàng uống rượu chuyện trò lại sẵn dịp cơ may thấy kia rồi cùng nhau vui miêng dưng bữa cơm tối tại đó.

Kể mấy thấy rõ tôi cũng đi chơi Long-hải, không lẽ tôi từ chối, nên đi trót đêm nay, thật là vui thú, nhưng mà là việc tình cờ, không kịp cho nàng hay làm thất công trông đợi, đó là tội cố

lỗi, tưởng chẳng lẽ thù vợ chồng, ràng đi nề-cổ làm chi? 71 thôi vượt giận. Nói rồi giắc cười xòa:

Thị Duyên tuy nghi chổng dáo lơi; song thấy chổng vui vẻ công người buồn bày chuyện vào khuyên lơn chổng bời việc chơi-bời, sợ nói cuộc du-hi có khi phải tiêu môn sự-sân mà dể tiếng cười cho thiên hạ!

Nói về Bạ-Tĩnh lúc nghe vợ khuyên giải thì cũng thế sửa lòng, song để giờ ben cùng Lang-Nương thì chẳng khó dấn sự muốn, nên kiếm chuyện nói gạt vợ đi dầy đi dúi rồi lên đến hội diện cho phỉn nh. Ban đầu còn nói dầy nói nọ, sau đến lúc mẹ, Tĩnh hết tướng vợ nhà, có khi dúi ba bữa mới trở về một lần. Thị Duyên hết sức giận công, đánh phạt bạc đeo sầu ốm thắm.

Một buổi chiều kia, Bạ-Tĩnh về nhà nói lư-là cùng vợ li tiếng rồi mở tủ lấy bạc bỏ túi ra đi, thị Duyên nóng lòng nều lại, Bạ-Tĩnh nói xung ra coi đánh vợ rồi quyết ý phân lla chẳng màng

đến từa. Cái thắm trạng gây trong gia đình nay như có tới tở công giải, chẳng cội. Đa-Tĩnh, đang lúc tâm tình riêng chổng hết tướng vợ, vợ một niền chổng át phải gây lên hơn! Càng 2 dặng ra, Bạ-Tĩnh miệng còn mắng lập-vấp, thêm tiếng rồi lấy lon xách canne đi nư... (chuyện này đi không về đó).

Bạ-Tĩnh đi đến ló dầy sau cũng không thấy về, thị Duyên ở nhà mắng sầu thắm mà vọc dín mịch gây tâm thán dái-dưới, không phúc nào khuấy lảng được.

Một đêm kia nhăm lúc trăng mờ mờ lại thêm mưa sa lất-dắt, độ chừng 11 giờ khuya mà công cũng không an giấc được, ngồi dựa cửa sổ ngó nóng, lúc bấy giờ trong phòng an lnh trừ cái tiếng tic-tac, tic-tac của đồng hồ lư lư nghe tiếng tróc, tróc của thảng-lăng lư theo vách hắc muối, thì chẳng có tiếng chi khác khuê-dộng, còn ở ngoài thì nghe ri-ra lợt mưa sa nhỏ lộp-lộp trên mấy tàu chuối sau vườn, thỉnh-thoàn

lại nghe tiếng chiêm heo kêu từ chập. Ồi tình cảnh này dầy cho chí trắng-si công tiêu ma, gan anh-bùng phải nao núng; buồn chi là nâng một mảnh hương nhàn, tâm lòng thục-nư, lại đang vui-vật trong cảnh buồn về nời gia-tình thay đon dúi trắng mà báo năng không buồn không thắm cho dặng! Một mình thau-thờ trộm trách hoá-công đã xúi việc vợ chồng, rồi lại khiển liêu-lang chổng vợ, người sao dám-ấm tư duyên còn phan này có phùng quạnh- quẽ. Hột công dúi nư bợ công anh dể vậy mà coi, thà là tiếp theo phận họ mà thà theo công bích-thủy, hơn là dể ngồi dầy mà chịu thắm.

Nàng suy nghĩ đến đây giọt lệ chạng oá, lại lòng nàng dục hoai một điều thái mà thôi, nên nhứt định theo lòng, thò giửt thân hổ liêu. Khi vừa bước xuống lầu nàng sực nhớ đến thảng Lạc là con của nàng đang ngủ trên đường kia lư trở lại ngồi kế một bên vuốt ve con và khóc tức-tức một mình.

Con dúi con có hay cho nời mẹ là người đeo sầu chửi thề vì cha con đó, mẹ mà thất dầy là bởi lương tâm của mẹ giắc không nời sự buồn nên mới tình cái cái điều đó là công đường. Bạng mai này con thức giắc, con hết trả g thấy mẹ nư được; vậy thì ngày sau con khôn lớn bày rặng mà dể-dặc việc đời dưng dầm mà mặt ngọc mây ngời, nó làm cho phải táng gia bại sản, như thân mẹ dầy công vì nời cha con mà ra cớ dúi.

Nói rồi nàng đứng nhìn sông thảng Lạc không đành kiết ra đi, bỗng nghe có tiếng bên tai báo nàng rằng: "Trời đã gần sáng rồi hãy đi cho mau" nàng riu riu cười mặt dưng theo lời lư hướn xuống thang lầu, phước rgle đồng bởi gđ năm giờ, hèn nư cửa thoát mình lư lư đi ngay xuống sông quyết trém mình tự tử.

(Còn nữa)

L'Imprimerie